

GINO d'ARTALI
dichter

Ode aan RMR.

Ik geloof niet in god,
welke dan ook.
Vooral de christelijke maakt me ziedend van woede.
Pedofilie, het verrijken van zichzelf
onder het mom dat je,
met je bijdrage,
in de hemel opgenomen zal worden
en meer van dat niet zo fraais.

Maar, ik heb 1 maar:
in mijn jongere jaren
zwerfde ik doorheen Dresden
en kwam in de buurt van die Blaue Brücke,
en ook het huis waar Schopenhauer
zijn meesterwerk had geschreven:
'die Welt als Wille und Vorstellung'.

Hij kwam zelden buiten
en observeerde de buitenwereld
vanuit zijn raam
en schreef.

En toen vond ik een tweede hands boekenwinkeltje
en als boekenfanaat ging ik naar binnen
om te neuze neuze
en vond het verzamelde werk van RMR.

Ik bladerde en mijn hart sprong op.
Ja, hij was, naast een geniale poëet,
ook een diep christelijk religieus mens.
Dat moge meer dan duidelijk blijken
uit zijn 'Das Stundenbuch'.

Meteen was ik in de ban
van de poezie.
en nu,
vele jaren later,
schrijf ik zelf

en ik weet niet of ooit iemand mijn gedichten zal lezen

maar het is mijn Stundenbuch,
'Berichten van het front',
het verhaal van een leven.